

+

Minningarhald

yvir okkara góða mann og pápa,

Alex C. Erharuyi,

ið andaðist í Nigeria 18. januar,

verður í Hoyvíkar kirkju leygardagin kl.15.00.

Rannvá og lítlí Jósef

Tey, ið vilja minnast Alex, kunnu lata eina gávu,

konta í EIK banka.

100 ára føðingardagur

Týsdagin 3. februar 2015 verður Malla Olsen, sum nú býr á Vesturskin á Toftum, 100 ár.

Sama dag, skipa familjan og Nes kommuna fyri móttøku í Missiónshúsum Tabor á Toftum, frá kl. 15.00 til 18.00, har øll eru hjartaliga vælkomin.

Heilsanir til føðingardagsbarnið verða bornar fram millum kl. 15.00 og 16.00.

Familjan og Nes kommuna

Gullbrúdleyp

Leygardagin 14. februar kunnu hjúnini Hansina og Magnus Pauli Johannesen Kollafjørð halda gullbrúdleyp, dagurin verður hildin í missiónshúsinum í Kollafirði frá kl. 17, øll er hjartaliga vælkomin

Minningarorð um

Kristionnu Elisabeth Simonsen

9. mai 1936 – 16. september 2014

Nú eru longu nakrir mánaðar farnir síðan Kristianna andaðist, og tað er enn ringt at skilja, at hon ikki er her longur.

Tað fyrsta, eg minnst um Kristionnu var, tá ið eg fyrstu ferð skuldi inn at møta henni og Jacob. Eg var eitt sindur nervøs, sum mann er, tá ið man skal møta verforeldrunum fyrstu ferð, men tað vísti seg at vera heiltuttan grund. Eg kom inn, og hon gav mær eitt stórt klemm og segði vælkomin, hon hevði enntá keypt mær eina føðingardagsgávu, tí eg hevði akkurát fyllt.

Eg haldi, at øll sum kendu hana, høvdu sagt tað sama, hon var ein kvinna við einum stórum hjarta. Mild, tó bestemt, gestablið og gávumild. Sjálvt úti á heiminum við Mýruna, har hon búði tey seinastu árin,

nevndi tey hana sólstrálan, tí hon hevði hetta glaða lyndið.

Eitt, sum hon brendi fyrri, var sjómanskvinnuringurin. Hon elskaði at møtast við hinum kvinnunum, og hugna sær við drekkamunni og stokkum.

Hon hevði umsorgan fyrri

fólki rundan um seg. Hon arbeiddi sum heimahjálpi, men tey fólkin, sum hon tók sær av har, var hon eisini um í frítíðini. Hon hjálpti har hon kundi.

Hon var sera umhugsin. Um onkur ikki dámdi døgurðan, sum hon hevði gjørt, so gjørði hon gleðiliga okkurt

serligt til tey. Hon vildi bara, at øll skuldu vera nøgd, og hava tað gott.

Ommubørnini høvdu eitt serligt pláss í hennara hjarta, hon hevði altíð tíð til teirra, og elskaði at siga teimum søgur frá fyrr í tíðini og syngja fyrri og saman við teimum, sunnudagsskúlasangir og sangir sum »Kettan liggur í durðinum deyð« og aðrir gamlar sangir.

Kristianna var ein trúgvandi kvinna, og ein løta, sum hon elskaði var tá andaktin var í útvarpinum. Hon lurtaði og sang við, tá ið sálmarir vóru sungnir.

Eg fari altíð at minnast Kristionnu við gleði, og eg takki Gudi fyrri at eg fekk hana sum vermóður.

Joy

Kristianna Elisabeth Simonsen

Eg minnst ommu sum eina glaða, bliða, kerliga, men eisini eina bestemta ommu. Hon var altíð so glað, tá ið mann kom at vitja seg og abba, og hon var skjót at gera okkurt lekkurt at eta. Eg minnst serliga væl, tá ið eg og sysktinabarnið, Jovina, sótu í garðinum hjá ommu og abba ein summardag. Omma kom út við breyði til okkum og fór so inn aftur. Eina løtu seinni opnar hon vindeygad og spyr, um vit vóru tystar. Vit søgdu ja, og so loraði hon tvær saftfløskur niður til okkum. Hon elskaði at forkela ommubørnini. Hon plagdi at fortelja mær um, tá ið hon var ung í Leirvík. Henni dámdi so væl at fortelja um hendingar frá 2. Heimsbardaga, tá ið tey onkuntíð mátti rýma niðan í fjøllini, tá ið minur komu inn móti Leirvík. Hon dugdi so

væl at fortelja, og eg var altíð bergtikin, tá ið hon fortaldi um sínar barndómsdagar.

Tað, sum vit, ommubørnini, nokk øll fara at minnast við ommu eru sangir sum »Kettan liggur í durðunum

deyð«. Hann lærði hon okkum øll, og tá ið hon byrjaði at siga rímið, komu øll hini »uppi«, og so sótu øll og ramsaðu til endan.

Alt tað eg kann minnast hava vit hildið jól saman

við ommu og abba. Áðrenn omma bleiv veruliga dement, endaði jólaaftan altíð við at abbi spurdi ommu, nær hon ætlaði sær til hús, og hennara svar var altíð tað sama: »Ja, eg biði bara eftir tær«, og síðani ynsktu tey okkum góða nátt og fóru til hús.

Omma tók altíð børn, svigerbørn og ommubørn fyrst, og var altíð klár, um tað var tað minsta, hon kundi hjálpa við. Mann bleiv altíð móttikin við einum stórum smíli og einum stórum klemmi, tá ið man kom inn til ommu og abba, og eg elskaði at vitja tey. Alt hetta fari eg at minnast afturá við einum smíli, nú omma ikki er í millum okkum longur.

Elisabeth

80 ára føðingardagur

3. februar fyllir Viljam Bech, Lopra, 80 ár. Dagurin verður hildin leygardagin 31. januar í bygdarhúsinum í Lopra frá kl 15. Øll eru hjartaliga vælkomin

70 ára føðingardagur

2. februar fyllir Brynjolf Dahl, Vágur, 70 ár. Dagurin verður hildin heima leygardagin 31. januar fra kl. 11–16. Øll eru hjartaliga vælkomin.